VVTimes

REVISTA C.N.V.V.

„REVISTA ȘCOLII
PĂSTREAZĂ CLIPA CARE
MÂINE VA DEVENI AMINTIRE.”

OUR TEAM

REDACTOR ȘEF

Izabela Ștefănescu

REDACTOR ADJUNCT

Ioana Ciucă

REPORTER

- Ana Baltag
- Ioana Bobic
- Luiza Gagiu
- Ștefania Ciobanu

REDACTOR

- Alexia Dobrică
- Patrick Pană
- Sara Ungureanu
- Sara Ștefan
- Teodora Dumitrescu
- Antonia Șerbănoiu

EDITARE

- Ana Baciu
- Mihnea Deaconu

Design

- Clara Iacobescu
- Miruna Iacobescu
- Darius Iordache

Marketing

- Bianca Zarioiu
- Miruna Purcărea

VV Robots – echipa de robotică cu care ne mândrim

Primăvara mereu a fost considerată anotimpul începuturilor, chiar și pentru Colegiul Național „Vlaicu Vodă”, deoarece în primăvara anului 2019, liceul le-a deschis un nou drum elevilor, ce le-a arătat, pentru prima dată, ce înseamnă cu adevărat inovația: a întemeiat echipa de robotică „VV Robots”.

În anii ce au urmat, echipa de robotică a reușit să se facă remarcată prin performanța acesteia la concursul FTC (FIRST Tech Challange), competiție la care s-a calificat de mai multe ori la etapa națională.

Pentru acest concurs, echipa trebuie să se pregătească cu mai mult timp în avans, fiecare sezon având un teren diferit, cu propriile caracteristici și misiuni. Echipa „VV Robots” are patru departamente: marketing, mecanică, programare și design 3D, iar fiecare dintre acestea are un rol vital în cadrul competiției FTC. Fără colaborarea între cele patru departamente, nu s-ar putea ajunge nicăieri, de aceea una dintre cele mai importante trăsături ale membrilor clubului de robotică este capabilitatea de a lucra în echipă, inclusiv sub presiune.

Imapctul echipei „VV Robots” se face resimțit în întreg orașul, nu numai în liceul „Vlaicu Vodă”. Fie că află de la alte persoane, fie că află din prezentările robotului, organizate de echipă, din ce în ce mai mulți oameni descoperă clubul de robotică al Colegiului Național „Vlaicu Vodă”, iar elevii, atât de gimnaziu, cât și de liceu, sunt inspirați să urmeze o carieră în domeniul STEM (Science, Technology, Engineering, Mathematics). Astfel, echipa „VV Robots” devine mai mult decât un simplu club de robotică, inspirând elevi de pretutindeni care prin seriozitate, ambiție și motivație pot să se depășească pe ei înșiși și să facă primii lor pași pe drumul către succes, exact așa cum fac și copiii din echipa de robotică.

Echipa „VV Robots” a Colegiului Național „Vlaicu Vodă” a devenit o mândrie pentru liceu, reușind an de an să impresioneze atât profesorii, cât și elevii prin premiile obținute, evenimentele și proiectele organizate și devotamentul pe care l-au demonstrat față de clubul din care fac parte.

Corul Colegiului Național „Vlaicu Vodă”

Sufletul poveștilor scrise în note

Muzica a reprezentat dintotdeauna un mod prin care oamenii s-au exprimat cu plăcere și profunzime și au putut crea conexiuni. Atunci când în jurul acesteia încep să graviteze elemente precum talentul, pasiunea, munca și lucrul în echipă, toate dirijate de bagheta dăruirii și a profesionalismului, nu poate lua naștere decât un cuib care să reprezinte punctul de plecare al celor mai frumoase povești de pe portativ care răsună până în adâncul inimii.

Bineînțeles, cuibul liceului este însuși corul elevilor coordonat de catre domnul profesor de muzică, Robert Sima, fiind echipa care de multe generații încoace își face simțită prezența de mână cu notele muzicale care ajung la sufletele tuturor ascultătorilor.

Construcția corului

Este format din aproximativ 50 de elevi, iar așa cum o notă muzicală are locul ei în portativ, și copiii au o poziție bine stabilită și care se împarte în câteva categorii în funcție de vocea fiecaruia. În primele rânduri se află fetele, reprezentând: vocea întâi și vocea a doua. Prima este cea care creeaza apogeurile melodiilor, iar următoarea aduce echilibru și face trecerea către ultimul rând, ocupat de băieți care prezintă vocea specifică acestora, numită bas.

Misiuni

Momentele în care corul reușește să transmită emoție și liniște sufletească în rândul audiției nu sunt deloc puține, dat fiind faptul că întotdeauna invitațiile făcute au fost noi ocazii prin care să se facă remarcat.

Anul trecut, în 2025, în preajma sărbătorilor de iarnă, au avut loc prestații în cadrul târgului de Crăciun din incinta școlii și nu trebuie omis nici momentul special dedicat domnilor profesori care a făcut ca în inima școlii colindele să se îmbine armonios cu aroma sărbătorilor, amintirile și sufletul de copil resimțit pe cele mai înalte vibrații. Pentru că misiunile nu se opresc aici, corul și-a făcut simțită prezența și înafara incintei școlii.

Spitalul a fost locul cu o încărcătură aparte, în care glasurile calde ale copiilor au adus bucurie deplină în rândul celor care aveau cea mai mare nevoie de mângâiere și alinare, de la mic la mare. Reversul medaliei a fost faptul că din această experiență elevii au avut de învățat niște adevărate lecții de viață și au putut conștientiza cât de norocoși sunt în unele situații chiar dacă nu își dau seama.

Nu în ultimul rând Centrul de cultură și arte ,,George Topîrceanu” a pus elevilor la dispoziție scena unde aceștia au multiplicat puținele emoții avute și le-au transmis sub cea mai pură formă către publicul larg. Au fost apreciați, aplaudați și au arătat din plin roadele muncii lor.

Acestea fiind spuse, sufletul poveștilor scrise în note și pe portativ de la Colegiul Național „Vlaicu Vodă” cântă și încântă de fiecare dată printr-o echipă unită și determinată. Aici sunt așteptați, indiferent de pregătirea muzicală, toți elevii care simt, îndrăgesc, reproduc și vor să dea mai departe măcar o parte din arta pe care o vedem doar cu ochiul inimii!

Interviu cu domnul informatician

Dacă preconcepțiile despre ceea ce numim ,,real” sau ,,uman” ne-au făcut să credem că o persoană poate fi încadrată într-o singură categorie, discuția noastră cu domnul Florin Ungureanu ne demonstrează că, o minte curioasă nu cunoaște granițe. De la rigoarea informaticii, la derularea istoriei unui popor și până la interpretarea literaturii, invitatul nostru de astăzi este definiția omului universal, reușind să îmbine cu o modestie rară precizia cifrelor cu profunzimea cuvintelor. Dar cum se îmbină, de fapt, acestea?

I MINTEA DIN SPATELE TEHNOLOGIEI

I: Pentru că v-am găsit mereu pe fugă și știm că inclusiv în vacanța de Paște erați ocupat cu calculatoarele din școală, ce presupune să fiți ,,creierul” din spatele tehnologiei din liceu?

Dl. informatician: Activitatea mea presupune monitorizarea constantă a echipamentelor din sălile de clasă, iar provocarea mea zilnică este să transform diversele incidente tehnice în soluții funcționale. De asemenea, sunt contactat adesea de către minister pentru suport tehnic în cadrul examenelor naționale.

I: Ați ales informatica pentru că ați văzut-o ca pe un domeniu de viitor, sau a fost pur și simplu o pasiune de a rezolva probleme grele?

Dl: Pentru mine informatica este un hobby pe care l-am descoperit cam prin clasa a saptea, de perioada în care construiam calculatoare de tip HC cu piese discrete și lucram cu versiunea 1.0 a sistemului Windows. Primul meu proiect a fost unul de calcul al salarizării, creat pentru a-mi ajuta părinții, ambii profesori. Totusi, atunci, era un domeniu de nișă, iar eu, de fapt, sunt specializat pe fizică.

II DINCOLO DE TEHNOLOGIE

I: Ați menționat științele reale, dar v-ați simțit vreodată atras de materiile de uman?

Dl: Da, sunt pasionat de istorie, deoarece cred că ,,un popor care nu își cunoaște istoria este sortit să o repete”, de critică literară și sunt un mare fan Eminescu, pe care îl consider ,,Dumnezeu pe pământ”. Tatăl meu, profesor de română, mi-a insuflat pasiunea pentru citit, eram genul pe care voi i-ați numi ,,tocilari” sau, noi, ,,șoareci de bibliotecă”.

III Când codul binar întâlnește poezia

I: Dacă ați putea programa o mașină a timpului și v-ați întoarce în perioada dvs. istorică preferată (1784-1848), ce tehnologie modernă ații lua cu dvs?

Dl: As aduce tehnologia de înregistrare, ca sa dovedesc ca am fost acolo și sa pot revedea oricand momentul. În schimb, chiar și ipotetic, nu aș interveni asupra cursului istoriei.

I: Pentru că aveți o familie cu istorie în educație, v-ați gândit vreodată să fiți profesor?

Dl: Am fost profesor, acum destul de mult timp, am predat chiar la Armand Călinescu, ți-am zis că sunt specializat pe fizică, dar parcursul meu a luat altă direcție din rațiuni financiare. Totuși,simt că lucrul cu copiii rămâne adevărata mea vocație.

IV DE LA CITITUL PE DEAL LA STUDIUL INDIVIDUAL

I: În copilărie, jocurile pe care le jucați erau tot cu logică și numere sau aveați alte moduri de a petrece timpul?

Dl.: Cum am zis, mă consider un ,,șoarece de bibliotecă”, eram genul care citea chiar și când se ducea cu vaca pe deal, mai jucam rațele și vânătorii, fotbal, tenis de masă, de picior, v-ați ascunselea. Nu mă consideram un sportiv, spre deosebire de fratele meu, care era ,,campion pe bloc” la tenis.

I: Spuneți că informatica este un hobby. Cum se trece de la stadiul de pasionat la cel de informatician?

Dl: Pentru a ajunge sa acumulezi cat mai multe cunoștințe și să-ți lărgești orizontul cu privire la hobby-ul tău, un lucru pe care îl recomand tuturor este să experimenteze studiind individual. Am observat des la generația actuală că le e frică să greșească, dar noi așa învățăm. Am și acum cărțile groase pe care le foloseam, cu informații pe care acum le puteți găsi pe internet, dar atunci nu aveam acces la ele altfel.

V DESPRE CURAJ ȘI CURIOZITATE

I: Există o tendință în rândul tinerilor de a se orienta exclusiv către IT, fiind considerat o cale sigură către succesul financiar. În acest context, credeți ca IT-ul este singura opțiune de viitor a generației noastre?

Dl: IT-ul este un domeniu de viitor, iar eu consider ca este important ca tinerii sa cunoasca o baza a tehnologiei. Totuși, cred ca este esențial sa nu privim într-o singură direcție, deoarece viața este mult mai bogată daca ai o perspectiva largă. În plus, trebuie să fim realiști: unii oameni în raport cu informatica sunt precum apa si uleiul. Deși e un domeniu de viitor, ai nevoie de o anumită ,,chemare” sau structura mentală ca să poți lucra cu adevărat în asta.

VI TRECERE ÎNTRE GENERAȚII

I: Ce părere aveți despre modul în care se raportează generația actuală la ideea de respect față de profesori, cum vedeți dumneavoastră situațiile acestea în care este inclusă si clasica replică ,,pe vremea mea”?

Dl: Nu sunt adeptul unor astfel de comparații. Eu consider că datoria mea este să îi las pe copii să vină spre mine, nu să ma duc eu peste ei. Trebuie să le stârnesc curiozitatea, să le ofer ceva și să le arăt cum îi ajută acel ceva pe viitor. După părerea mea, nu există oameni ,,prosti” sau ,,destepti”. Exista doar persoane cu o ușurință nativa pentru invatat, și persoane care învață mai greu, dar procesul de învățare nu se oprește la capacitatea intelectuală

I:Deoarece ați fost și profesor și interacționați cu copiii des, există o calitate a generației noastre pe care o admirați?

Dl: Eu am ocazia de a lucra și cu ,,roboțeii” Colegiului nostru, iar ceea ce admir este avalanșa de idei pe care o au și pe care nu ezită să o împărtășească.

I: Pentru un om al cifrelor, care este algoritmul după care vă ghidați în viață și pe care l-ați oferi și liceenilor ca sfat?

Dl: Mie îmi place să susțin ceea cred, de la cunoașterea istoriei și pâna la citit. Sfatul meu? Să facă ceea ce îi reprezintă, iar după specializare, să nu se teamă să exploreze mai multe joburi pentru a acumula experiență. Dincolo de cifre, să nu uite că lectura este calea spre excelență în orice domeniu - de la chimie, la limba română.

PROIECTELE INTERNAȚIONALE LA C.N.V.V.

La Colegiul National „Vlaicu Vodă” educația ia diferite forme: prețuim educația de la clasă, încurajăm dezvoltarea personală si experiențele acumulate de la cluburile extrașcolare, dar, cel mai important, oferim elevilor posibilitatea celei mai eficiente forme de educație: interacțiunea directă dintre culturile diferite.

Începând din 2007, din inițiativa directorului de atunci, prof. Costel Gheorghe și a prof. Ileana Popescu și până în prezent, colegiul nostru a organizat 15 proiecte de schimb educațional și a participat la încă 60, colaborând cu școli din Italia, Olanda, Spania, Anglia, Norvegia și Polonia. În 18 ani de proiecte, mai mult de 1000 de elevi ai liceului au avut ocazia de a petrece o săptămână într-o altă țară, cu o familie nouă și într-o cultură diferită, de a cunoaște persoane cu care se împrietenesc pe viață, dar și de a descoperi lucruri mai puțin știute despre educație în diverse colțișoare ale lumii.

O săptămână la o familie în altă țară înseamnă mai mult decât niște zile petrecute la străini. Înseamnă conexiune, descoperire și schimb de experiențe. Înseamnă o ieșire temporară din zona de confort, adaptare într-un mediu nou și renunțare la orice tip de prejudecăți. Pentru a aprecia locul în care trăiești și a-ți valorifica propria cultură ai nevoie și de încercări care să te formeze, iar colegiul nostru a înțeles importanța unor astfel de schimburi. Copiii noștri sunt deschiși noului și diversității, deoarece, după ceva timp petrecut peste hotare, se întorc cu informații pe care nu le știau, cu povești de neuitat, dar, mai important, cu un respect și mai mare față de țara noastră și de istoria acesteia.

Pentru profesori, proiectul internațional înseamnă o atmosferă unică de grup, colaborare strânsă și un moment în care munca în echipă își arată încă o dată roadele. Pentru noi, este și o ocazie care ne demonstrează din nou cum pasiunea și dedicarea cadrelor didactice îi inspiră în mod constant pe adolescenții noștri dornici de a se remarca. Fără inițiativă și fără orele constante de muncă și pregătire al fiecărui detaliu, proiectul nu ar mai oferi aceeași stare, acel amestec de sentimente care îl face de neuitat, și care poate lua naștere doar din implicare sinceră.

Alături de profesorii care dăruiesc o parte din entuziasmul pe care îl au față de un domeniu, cei care se asigură că experiența elevilor străini în România se simte cât mai autentică și că elevii străini simt cât mai multă apropiere și înțelegere sunt coordonatorii atelierelor de la noi din liceu. Organizând activități cât mai interesante, oferind constant idei și folosindu-se de căldura de a primi pe cineva specifică nouă, românilor, elevii care sunt aleși anual coordonatori au grijă să transforme școala într-un loc unde interacțiunea umană devine cheia succesului pe termen lung. Atelierele de la noi din țară oferă o gamă variată de forme de expresie, de la științe, la robotică și pâna la arte, asigurându-se că fiecare talent sau interes poate fi pus în valoare și arătat lumii.

Ca de fiecare dată, sprijinul părinților a fost cel care a menținut timp de atâția ani acest vis devenit realitate, a asigurat evoluția constantă a proiectului și a oferit confortul elevilor străini, printr-o contribuție financiară și emoțională vitală.

Ca întotdeauna, astfel de proiecte dedicate înlesnirii *colaborării dintre oameni* au nevoie, în primul rând, de o colaborare *autentică* între cei care le organizează și cei care doresc să se implice. De oameni care, dincolo de informațiile transmise la clasă, să știe să insufle cele două taine care ne apropie și care ne-au ajutat, de-a lungul istoriei, să realizăm cele mai mărețe lucruri: devotamentul și munca în echipă.

Proiectele internaționale de la CNVV ne amintesc că ceea ce se naște din legăturile dintre persoane și pasiunea sinceră este mai presus de naționalitate, de diferențele culturale și de stereotipuri.

Interviu prof. Mădălina Roșca

Dincolo de rigoarea gramaticii și de regulile unei limbi cu rădăcinile tocmai de la latină, franceza este, pentru invitata noastră de azi, o pasiune de viață. Am stat de vorbă cu doamna Mădălina Roșca despre parcursul său de la visul de a fi traducător la vocația de a fi dascăl, despre jocurile de altădată și despre cum se vede generația actuală prin ochii unui mentor care crede, înainte de toate, în optimism și perseverență.

I: De ce ați ales franceza și cum a început pasiunea dumneavoastră pentru această limbă? V-ați dorit de la început să deveniți profesor, sau a apărut pe parcurs?

Dna. Roșca: Încă de mică m-am simțit atrasă de meseria de pedagog în general, îmi plăcea să ma joc de-a învățătoarea, îmi imaginam că dau dictări și că mă aflu într-o sală de clasă. Aș fi optat chiar pentru liceul pedagogic, însă admiterea presupunea și o probă artistică. Deși tata și-ar fi dorit să-i moștenesc talentul muzical, eu nu simțeam că am aceeași înclinație pentru chitară sau desen. La liceu am ales profilul uman pentru că îmi plăceau limbile străine, am fost olimpică la latină, dar am participat și la olimpiada de franceză în clasa a zecea. Eu îmi doream să devin traducător, mi-am dat seama că această profesie m-ar fi obligat să rămân într-un oraș mare. Am ales, însă, să las în urmă agitația Bucureștiului și să revin acasă, la Curtea de Argeș

I: Cum au fost primii ani de învățământ?

Dna. Roșca: Atunci când am ajuns, pe când era dl. Gheorghe Costel director, a fost o schimbare mare: mă întorceam ca profesor la liceul unde fusesem elevă, devenind, astfel, colega propriilor mei profesori. Primii ani au fost mai dificili, simțeam că nu îmi găsesc locul, dar cu timpul m-am acomodat.

I: Este de observat că în ziua de azi franceza nu mai este la fel de apreciată de elevi, engleza fiind acum principala limbă de circulație. Cum vedeți generația actuală de elevi? Cum se raportează aceștia la franceză?

Dna. Roșca: Spre deosebire de generațiile trecute, care considerau franceza un punct de lansare spre un domeniu bine plătit și care veneau cu cunoștințe mai solide, generațiile actuale, pe fondul ascensiunii rețelelor sociale și a jocurilor dominate de engleză, au foarte rar o pasiune pentru limba franceză. Din generațiile trecute aveam mai mulți elevi interesați să își construiască un viitor cu ajutorul limbilor străine, mulți îmi cereau ajutorul pentru a obține un Certificat Dalf, echivalentul Cambridge-ului englezesc.

I: Știm că vă implicați în numeroase proiecte legate de școală. Cum arată o zi din viața dumneavoastră dincolo de sala de clasă? Ce faceți în timpul liber?

Dna. Roșca: Eu termin orele la 14, dar, după cum probabil știi, misiunea unui profesor nu se încheie odată cu ieșirea din școală. Mai am teste de corectat, îmi pregătesc fișe pentru orele următoare, pregătesc materiale pentru competențe lingvistice dedicate celor pasionați. Însă, în timpul liber, nu pot zice că fac ceva special, de obicei iau prânzul, citesc, mă uit la seriale, mă joc cu pisica sau. ies cu prietenele în oraș. De ceva timp sunt și consilierul educativ al școlii și am responsabilitatea de a sprijini proiecte, cum a fost cel numit SNAC, pentru care am adunat voluntari și am strâns bani ca să oferim fructe și legume copiilor din familiile defavorizate, care au fost foarte fericiți să le primească.

I: Ne puteți vorbi despre diferențele de percepție asupra respectului între generația noastră și generația dumneavoastră, atunci când erați elevă?

Dna. Roșca: Eu consider că respectul este dobândit, nu impus, iar cel față de cadrele didactice este reflectat, în primul rând, de către societate și de părinți. Eu mi-am respectat toți profesorii. însă era un respect colectiv venit din faptul că aceștia era văzuți altfel. Aveam un unchi care era foarte bucuros și de mândrea cu faptul că eram profesor. Acum, însă, acest lucru nu mai este văzut la fel din cauza modului în care este structurat sistemul de învățământ actual.

I: Am discutat despre ce ar putea îmbunătăți elevii din ziua de azi. Dar acum vă întreb, ce valoare sau calitate a elevilor de azi admirați cel mai mult?

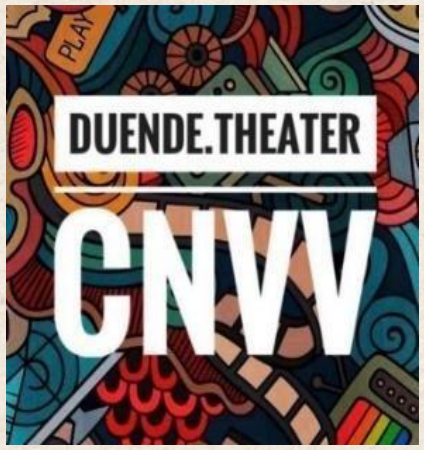
Dna. Roșca: Admir îndrăzneala și optimismul uriaș de care dau dovadă. Cunosc un copil cu o boală cronică, dar care este atât de optimist și plin de viață, încât ne amintește tuturor că viața este la fel de frumoasă în toate formele ei!

I: Ați menționat că nu mai există aceeași interacțiune autentică, ne puteți spune cum erau interacțiunile între copii când erați dumneavoastră mică? Ce fel de jocuri jucați?

Dna. Roșca: În mare parte ieșeam și stăteam mult timp cu toții, încercam să ne găsim de joacă, neavând multe opțiuni. Jucam Elasticul, șotron, de-a v-ați ascunselea. Ieșeam și la plimbări cu bicicleta. Țin minte că m-am plimbat la un moment dat atât de mult, fără să realizez ce distanță parcursesem și am ajuns la Băiculești. Mi-am dat seama cam târziu, iar apoi a trebuit să găsesc drumul către casa. Am ajuns târziu înapoi, iar părinții erau îngrijorați, îți dai seama, nu existau telefoane ca să îi fi anunțat pe unde am umblat.

I: Ce sfat ați da celor care vor să învețe o limbă străină?
Dna. Roșca: Să persevereze indiferent dacă pare greu și să se folosească și de mijloace neconvenționale pentru a persevera, cum ar fi să își pună subtitrări în franceză la filme, sa converseze cu o persoana care cunoaște bine limba, să scrie în fiecare seara măcar câte o frază, deși nu întocmai corectă, în jurnalul lor, în limba franceză! I-aș mai sfătui să aleagă o facultate care să îi reprezinte cu adevărat și să pună plăcere în tot ceea ce fac!

Duende Theater – echipa de teatru

Trupa de teatru a Colegiului Național „Vlaicu Vodă” este locul unde elevii se pot exprima liber, își pot dezvolta creativitatea și încrederea în sine. Pe parcursul anului, membrii participă la diverse activități, precum teatru senzorial sau scenete organizate cu ocazia balurilor. Pentru mulți, trupa de teatru reprezintă o modalitate de a-și învinge emoțiile și de a dobândi abilități de comunicare. Înscrierile au loc la începutul anului școlar, iar activitatea este recomandată în special bobocilor, dar nu numai, fiind o ocazie excelentă de a cunoaște oameni noi și de a se integra. Cei de la Duende Theater sunt activi pe platformele de social media, Instagram și TikTok, unde postează poze cu actorii și momente de pe scenă. Din conținut se vede o atmosferă frumoasă și energică, de unde se descoperă ce se întâmplă în spectacole și câtă muncă și emoție stau în spatele lor. „@duende.theater’’– Instagram, „@duendecnvv’’– TikTok

Activitatea este coordonată de profesoara Zinca, care lucrează cu elevii în pregătirea spectacolelor. Împreună, participă la repetiții și realizează scenarii inedite, elevii fiind încurajați de doamna profesoară pe parcursul întregului proces de pregătire. Am avut ocazia să discut cu dumeaei, observând devotamentul și pasiunea cu care se implică în această activitate.

R: Ce v-a determinat să coordonați o trupă de teatru în liceu?

Prof. Zinca: Teatrul este după părerea mea una dintre cele mai frumoase modalități de exprimare, este complex, este bucurie pentru suflet și încântare pentru minte. Toată viața mea am avut grijă să nu lipsească teatrul din viața mea. Trupa este înființată de dinainte de a mă ocupa eu de ea, doamna directoare adjunct Gabriela Pătru a avut inițiativa, iar apoi m-am oferit să o ajut.

R: Care este cea mai mare provocare în lucrul cu elevii? Ce schimbări observați la elevii care participă la teatru?

Z: Nu mi-am propus să-i pregătesc să devină actori, în niciun caz. Din experiența mea, cea mai mare provocare în lucrul cu elevii nu este legată de tehnică, învățarea textului sau prezența scenică, ci de câștigarea încrederii lor și depășirea fricii de a fi judecați. Copiii și mai ales adolescenții sunt extrem de atenți la imaginea lor. Să îi aduci în punctul în care să lase garda jos, să aibă curajul să greșească, să improvizeze și să fie vulnerabili necesită timp și crearea unui spațiu de maximă siguranță emoțională. De asemenea, o altă provocare este canalizarea energiei lor – trecerea de la haosul entuziasmului la concentrarea necesară pentru a construi un spectacol. Când vine vorba de impactul teatrului asupra lor, transformările sunt adesea spectaculoase și reprezintă cea mai frumoasă parte a muncii mele. Observ, în primul rând, o creștere masivă a încrederii în sine; este fascinant să privești un elev inițial timid, care stătea retras și vorbea în șoaptă, cum ajunge să își susțină replicile asumat, cu voce tare, privind publicul în ochi. Pe lângă curajul dobândit, se dezvoltă o empatie profundă, deoarece necesitatea de a înțelege omul din spatele unui personaj îi obligă să privească lumea prin ochii altcuiva, devenind astfel mult mai toleranți și înțelegători în viața de zi cu zi. Nu în ultimul rând, experiența scenică le cultivă un puternic spirit de echipă și responsabilitate, ajutându-i să realizeze că nu sunt niciodată pe cont propriu, că depind de partenerii lor și că implicarea fiecăruia susține succesul întregii trupe.

R: Care a fost cel mai reușit spectacol coordonat de dumneavoastră?

Z: Dacă ar fi să aleg cel mai reușit proiect, m-aș opri cu siguranță asupra spectacolelor de Crăciun pe care le-am coordonat, deoarece succesul lor a depășit cu mult granițele scenei. Acea experiență nu a fost doar o simplă punere în scenă, ci motorul creativ care a dus la elaborarea unui scenariu amplu și original. Tot acest proces a reprezentat un efort de echipă formidabil; pe lângă actorii din lumina reflectoarelor, am avut elevi implicați ca scenariști și tehnicieni, reușind astfel să formăm o echipă extrem de bine închegată. Munca noastră s-a materializat, de fapt, într-un proiect mult mai mare, compus din trei piese de teatru distincte. Două dintre acestea au fost deja jucate cu succes, oferindu-le elevilor ocazia de a da viață textului în fața publicului. Mai mult decât atât, a treia piesă din această serie urmează să fie publicată cât de curând, chiar dacă nu a ajuns încă să fie pusă în scenă. Pentru mine, aceasta este adevărata măsură a reușitei: un

proiect care prinde viață alături de elevi, evoluează într-o creație de sine stătătoare și lasă în urmă un material valoros și durabil. Mulțumiri întregii echipe care s-a implicat de-a lungul timpului. Totuși, un rol cu adevărat esențial în reușita noastră l-au avut: Patricia Bădița, Mădălina Niță, Leonard Țiței si Arthur Putineanu, pentru amprenta extraordinară pe care au lăsat-o asupra trupei.

R: Ce sfaturi le-ați oferi elevilor CNVV care doresc să se implice în activitățile de la teatru?

Z: Sfatul meu cel mai sincer pentru orice elev care se gândește să se apuce de teatru este să aibă curajul de a face primul pas și să lase la ușa sălii de repetiții frica de a greși. Pe scenă nu căutăm perfecțiunea, ci autenticitatea, curiozitatea și deschiderea. I-aș îndemna să vină cu inima deschisă, gata să se descopere pe ei înșiși, dar și pe colegii lor, dintr-o perspectivă cu totul nouă. Să nu uite că teatrul este, înainte de toate, o joacă serioasă și un formidabil efort de echipă, unde nimeni nu este judecat și fiecare contribuție contează, fie că ești sub lumina reflectoarelor, fie că ești în culise. Să se bucure din plin de proces, să își dea voie să fie vulnerabili și să absoarbă fiecare moment, pentru că, indiferent dacă vor alege sau nu o carieră artistică mai târziu, abilitățile pe care le câștigă aici: încrederea în forțele proprii, empatia și spiritul de colaborare, îi vor însoți și îi vor ajuta toată viața.

Totodată, am discutat cu câteva dintre elevele CNVV care fac parte din echipă, rugându-le să ne împărtășească din experiențele lor, păreri sau amintiri acumulate de-a lungul timpului.

„Cea mai frumoasă amintire de la clubul de teatru a fost când am mers la copiii din școala primară. Trebuia să le citim o carte, iar apoi să o interpretăm prin actorie, fiecare cum putea mai bine. La început ne era frică, dar doamna ne învățase exact cum să interacționăm cu ei, cât să fie interesați și cum să îi distrăm prin jocuri. Totul a funcționat: copiii erau fericiți și observam cum se simțeau confortabil în preajma noastră. Iar jocurile acelea sunt fix ce facem și noi la club, toate ne ajută să nu mai avem frică de a ne exprima, să gândim creativ și să colaborăm. După experiența aceasta, am simțit că pot vorbi mult mai liber în public.” *(Rădulescu Maria Eliza - 9B)*

„Participarea la teatru reprezintă pentru mine o experiență unică și minunată. Am învățat să îmi gestionez emoțiile, să lucrez în echipă și să particip la activități care mă vor ajuta pe viitor. Consider că oricine ar trebui să încerce, deoarece se formează o conexiune frumoasă și se învață multe lucruri utile.” *(Man Teodora - 9G)*

„Pentru mine, echipa de teatru este foarte importantă, deoarece îmi dă ocazia să îmi dezvolt talentul de a scrie pe partea de scenaristică, ceea ce reprezintă o aventură pentru mine. Doamna profesoară Zinca ne stimulează mereu creativitatea și gândirea, așa că nicio întâlnire nu este la fel.” *(Duca Maria-Victoria – 10D)*

„Fac parte din echipa de teatru a liceului din clasa a X-a. Îmi doresc să urmez o carieră în actorie, iar echipa Duende a fost un sprijin și o adevărată îndrumare pentru mine. Am învățat ce înseamnă să lucrez alături de colegii mei și de doamna profesoară, mi-am dezvoltat creativitatea și abilitățile actoricești. Duende mi-a oferit prima oportunitate de a urca pe scenă, o experiență inedită ce m-a făcut să înțeleg mai profund lumea teatrală și să mă ancorez mai curajos în aventura acestei pasiuni.” *(Cristiana Bănică- 11D)*

Echipa de debate „Viva Vox” – vocea argumentului la CNVV

În cadrul Colegiului Național „Vlaicu Vodă” din Curtea de Argeș, una dintre cele mai dinamice și valoroase activități extracurriculare este reprezentată de echipa de debate „Viva Vox”. Acest club reunește elevi pasionați de argumentare, gândire critică și comunicare, oferindu-le un mediu în care ideile sunt analizate, susținute și provocate prin dezbateri academice.

„Viva Vox” nu este doar un club, ci o comunitate în care elevii învață să își exprime opiniile coerent și convingător, să asculte activ și să răspundă argumentat. Activitatea de debate presupune antrenamente regulate, simulări de meciuri și participarea la competiții, unde elevii dezbat teme variate – de la educație și societate, până la etică sau politică.

Pentru membrii echipei, debate-ul este mai mult decât o simplă activitate extracurriculară. Este un exercițiu constant de gândire critică și disciplină intelectuală. Elevii învață:

- să construiască argumente solide și bine structurate;
- să analizeze perspective diferite asupra aceleiași teme;
- să își susțină ideile clar și logic;
- să lucreze eficient în echipă.

Antrenamentele includ exerciții de discurs, pregătirea cazurilor și simulări de dezbateri, toate contribuind la dezvoltarea încrederii în sine și a abilităților de comunicare.

Pentru a descoperi experiența din interiorul echipei de debate, am stat de vorbă atât cu membrii echipelor calificate la națională, cât și cu profesorii coordonatori.

Echipa de începători (Secțiunea I)

Ana Baltag • Irina Derviș • Sofia Gheorghe • Alexandra Leca (rezervă)

<u>Cum a fost prima voastră experiență într-un meci oficial de debate?</u>
Prima noastră experiență într-un meci oficial a fost mult mai intensă decât ne așteptam. Deși exersasem înainte, emoțiile au fost mult mai mari în momentul în care a început efectiv meciul și ne-am dat seama că suntem evaluate. La început am fost destul de stresate, dar pe parcurs am început să ne relaxăm și să ne concentrăm mai mult pe ce aveam de spus. A fost interesant pentru că a trebuit să gândim rapid și să ne adaptăm la argumentele celorlalți. Per total, a fost o experiență care ne-a scos din zona de confort, dar care ne-a ajutat mult. **(Sofia Gheorghe)**

<u>Cum v-a ajutat echipa să evoluați într-un timp atât de scurt?</u>

Ne-am susținut constant, ne-am dat feedback după fiecare antrenament și după fiecare meci și am încercat să îmbunătățim rapid ce nu funcționa. Faptul că am lucrat împreună ne-a dat mai multă încredere și ne-a ajutat să ne completăm mai bine în timpul discursurilor. În plus, atmosfera din echipă a făcut totul mai ușor, pentru că nu a fost doar despre competiție, ci și despre învățare și colaborare. **(Irina Derviș)**

<u>Ce v-a surprins cel mai mult la competiție?</u>
Cel mai mult ne-a surprins cât de diferite pot fi meciurile și cât de imprevizibile sunt unele argumente. Unele echipe au venit cu idei la care chiar nu ne așteptam și a trebuit să reacționăm pe loc. Ne-a surprins și cât de serioasă este atmosfera, dar în același timp și cât de mult fair-play există între participanți. După meciuri, lumea era mult mai deschisă și se simțea că, dincolo de competiție, este și o comunitate. **(Sofia Gheorghe)**

Care a fost cel mai dificil moment din concurs?
Cel mai dificil moment, din punctul nostru de vedere, a fost cel din finală, pentru că atunci am simțit cu adevărat presiunea competiției. Știam că fiecare argument contează și că orice ezitare ne-ar putea costa șansa de a merge mai departe. Emoțiile au fost foarte intense, mai ales în momentele de dinaintea discursurilor, când încercam să ne păstrăm calmul și să ne concentrăm pe ceea ce aveam de spus. În același timp, a fost și momentul în care am realizat cât de mult am evoluat ca echipă. Ne-am susținut reciproc, ne-am încurajat și am avut încredere unele în altele, iar asta ne-a ajutat să trecem peste presiune și să ne prezentăm cât mai bine. **(Ana Baltag)**

Ce așteptări aveți de la etapa națională?

Pentru etapa națională, ne dorim să fie o experiență din care să învățăm cât mai mult, să întâlnim participanți pasionați și să ne testăm abilitățile într-un mediu competitiv corect. În același timp, sperăm să ajungem cât mai departe și să demonstrăm munca depusă. Indiferent de rezultat, considerăm că această etapă este o oportunitate importantă de dezvoltare. **(Alexandra Leca)**

Echipa de avansați (Secțiunea II)

Rareș Ilie • Patrick Pană • David Popescu • Ingrid Grigorescu (rezervă)

Care considerați că a fost punctul vostru forte în această competiție?
În opinia mea, punctul nostru forte in această competiție a fost strategia. Mi se pare că am reușit să ne coordonăm foarte bine ca și echipă. În plus, am construit discursurile în mod eficient și am pregătit o mulțime de exemple care ne-au ajutat pe parcurs. **(Rareș Ilie)**

Cum v-ați pregătit pentru rundele decisive?
În rundele decisive pot spune că a fost crucial faptul că ne-am păstrat calmul si am reușit să dăm tot ce am avut mai bun. Am încercat să păstrăm strategia care ne-a ajutat și meciurile precedente și acest lucru s-a dovedit a fi foarte important. **(David Popescu)**

Ce diferențiază un debater experimentat de unul începător?
Consider că o persoană cu un talent nativ la debate se va descurca încă de la început. Totuși, experiența își poate spune cuvântul, fie că vorbim despre plusul de încredere pe care îl aduce sau despre înțelegerea mai bună a regulamentului si pregătirea discursurilor. **(Patrick Pană)**

Care a fost cel mai tensionat sau memorabil meci?
Din punctul meu de vedere, atât cel mai memorabil, cât si cel mai tensionat meci a fost finala. Ne doream foarte mult sa câștigăm și acest lucru a creat o presiune mare. Echipa adversă a fost, de asemenea, foarte bine pregătită și s-a ridicat la nivelul așteptărilor. Totuși, faptul că am reușit să câștigăm a făcut acest meci unul memorabil și un adevărat punct culminant al parcursului nostru din cadrul olimpiadei. **(Rareș Ilie)**

Ce obiective aveți pentru faza națională?

Desigur, vrem sa plecăm încrezători la etapa națională. În timpul fazei județene, am demonstrat faptul că ne meritam locul acolo. O să continuăm să ne pregătim, poate chiar mai bine decât am făcut-o până acum. Scopul nostru va fi cel de a reveni cu premii, sau, de ce nu, chiar și ca învingători. **(Ingrid Grigorescu)**

Prof. Grațiela Căvescu

Cum a evoluat echipa de începători pe parcursul pregătirii?
Ana, Irina, Sofia, Alexandra (rezerva) - membrele echipei de debate - începători, sunt niște adolescente cu caractere puternice, cu motivație puternică de performanță, perseverente și a fost provocator să găsesc o strategie de coeziune a echipei. Dupa un început mai dificil, fetele s-au mobilizat, au depus efort susținut, au comunicat mai eficient și au răspuns prompt și adecvat cerințelor specifice unei astfel de competiție.

Ce calități căutați la un elev care vrea să facă debate?
Consider că un elev care participă la debate trebuie sa fie o persoană curioasă, care adresează întrebări, are disponibilitate de a primi feedback și de a crește o dată cu acesta. Sunt esențiale gândirea critică, capacitatea de a susține un punct de vedere într-o manieră coerentă și argumentată, precum și abilitatea de a asculta activ, de a colabora eficient și de a contribui constructiv în cadrul echipei. Și vreau să susțin printr-un exemplu: la ultimul meci, finala, fetele plecaseră către sala în care avea loc meciul și, într-un minut, Ana, din proprie inițiativă, s-a întors să ia un material folositor Irinei care urma să susțină discursul sumativ. Acesta este spiritul unei echipe câștigătoare într-un astfel de concurs!

Care au fost cele mai mari provocări în pregătirea echipei?
Pentru mine, timpul disponibil a fost cea mai mare provocare: ne-am pregătit într-un timp scurt, întrucât au fost și alte concursuri în luna martie. De asemenea, fetele erau la prima participare la o competitie de debate și, atunci, cunoașterea regulilor de joc, procesul de adaptare si învățare accelerată au fost niște provocări pe care urma să le depășim. În ziua de concurs, emoțiile au reprezentat o provocare suplimentară, influențând nivelul de concentrare si coerența exprimării . Am povestit multe în pauzele dintre meciuri și asa ne-am cunoscut și mai bine!

Cum vedeți viitorul debate-ului la CNVV?

Rezultatele obtinute sâmbătă, sper sa reprezinte o motivatie pentru cât mai mulți tineri din CNVV . În acest fel , putem contribui la dezvoltarea unei comunități școlare mai active, în care gândirea critică, exprimarea argumentată și spiritul de echipă să fie încurajate și valorificate.

Prof. Ileana Popescu

Ce a făcut diferența pentru echipa de avansați în această etapă?
Diferența nu a stat neapărat în „ce” am spus (echipele care participă la o astfel de competiție au, în general, discursuri foarte bune), ci în „cum” am construit ceea ce am spus. La acest nivel, argumentele bune sunt, într-un fel, un dat, ceea ce contează cu adevărat este arhitectura lor: modul în care sunt selectate, ierarhizate și integrate într-un fir logic, coerent.
În același timp, a contat foarte mult capacitatea noastră de a funcționa ca o singură voce, chiar dacă vorbim succesiv. Am încercat să construim dezbaterea ca pe un discurs colectiv, nu ca pe o succesiune de intervenții individuale. Experiența acumulată în edițiile anterioare și în întâlnirile de la clubul de dezbateri „Viva Vox” și-a spus și ea cuvântul: ne-a oferit mai multă claritate, mai mult control și un anumit dozaj, o anumită „economie” a demersurilor argumentative.

Cum gestionați presiunea competițiilor la nivel înalt?

Presiunea nu dispare, dar își schimbă semnificația; facem, cu alte cuvinte, un update al rolului pe care îl are în timpul meciului, acela de a stimula reacții adecvate. În loc să o percepem ca pe un obstacol, am învățat să o folosim ca pe un indicator al mizelor reale. În fond, faptul că simți presiune înseamnă că ceea ce faci contează pentru tine. Gestionarea ei ține, în mare măsură, de ancorarea în proces: să rămâi atent la argument, la structură, la ritmul intervenției. În același timp, există și o dimensiune colectivă a echilibrului – încrederea în echipă funcționează ca un punct de stabilitate, mai ales în momentele de tensiune.

Ce sfat aveți pentru elevii care vor să ajungă la acest nivel?

Poate cel mai important lucru este să nu reducă debate-ul la o tehnică de persuasiune și nici la focalizarea asupra unui rezultat punctual. În esență, este un exercițiu de gândire – unul care presupune răbdare, curiozitate și disponibilitatea de a-ți revizui propriile idei. Le-am recomanda să citească, să întrebe și să nu evite complexitatea, să nu se lase copleșiți de inerentele blocaje care apar (în căutarea unui argument, a unui exemplu sau chiar în armonizarea echipei). Argumentele cu adevărat solide nu sunt cele care sună bine din prima, ci cele care rezistă unei analize mai atente. Și, poate la fel de important, să accepte că progresul vine în timp, prin acumulări discrete, nu prin salturi spectaculoase.

<u>Cum contribuie debate-ul la formarea elevilor, dincolo de competiții?</u>
Cred că, dincolo de podiumuri și clasamente, debate-ul modelează un anumit tip de raportare la lume. Te învață să gândești în termeni de argumente, nu de impresii, și să construiești poziții articulate, nu reacții imediate. În egală măsură, dezvoltă o formă de disciplină a dialogului: capacitatea de a asculta, de a înțelege și de a răspunde fără a simplifica excesiv poziția celuilalt. Este, dacă vrem, un antrenament pentru o formă de civism intelectual – una în care diferențele de opinie devin ocazii de clarificare, nu de conflict.

Concluzie

Echipa „Viva Vox” demonstrează că performanța la Colegiul Național „Vlaicu Vodă” nu se limitează la activitatea din clasă, ci continuă prin implicare, pasiune și dorința de a evolua. Prin muncă și determinare, acești elevi reușesc să transforme fiecare dezbatere într-o lecție și fiecare argument într-un pas spre succes.

<u>„Viva Vox” nu înseamnă doar dezbateri – înseamnă voce, curaj și idei care contează.</u>

CONSILIUL ȘCOLAR AL ELEVILOR – elevii în prim plan

Consiliul Elevilor al liceului nostru este vocea care ne unește ideile si dorințele, un colectiv unde fiecare elev poate conta.

Datorită celor de aici, învățăm să colaborăm, să ne implicăm și să schimbăm în bine viața liceului.

Consiliul Elevilor se implică activ în viața școlii, organizând în fiecare an evenimente îndrăgite de elevi, precum Petrecerea Bobocilor, Balul de Dragobete și activitatea de trimitere a scrisorilor anonime cu tematică romantică. Pe lângă aceste momente dedicate socializării și bunei dispoziții, membrii consiliului demonstrează și devotament față de comunitate, implicându-se în acțiuni caritabile. Un exemplu este inițiativa din cadrul Săptămânii Fructelor și Legumelor, când au oferit alimente copiilor proveniți din medii defavorizate, aducând astfel un sprijin real celor care au nevoie.

Înscrierile în Consiliul Elevilor se fac la începutul fiecărui an școlar, oferind elevilor oportunitatea de a se implica activ în viața școlii. În cadrul consiliului există mai multe roluri importante, printre care se numără funcțiile de președinte, vicepreședinte și secretar. Acestea presupun responsabilități diferite, dar esențiale pentru buna organizare și desfășurare a activităților, precum coordonarea echipei, comunicarea eficientă și gestionarea inițiativelor propuse de elevi.

Pentru a înțelege mai bine activitatea consiliului, am stat de vorbă cu președintele acestuia, care ne-a oferit câteva perspective interesante.

PREȘEDINTELE CONSILIULUI : MARA JIANU

Hotărâtă, ambițioasă și devotată, Mara a candidat, anul acesta, pentru postul de președinte al Consiliului Elevilor și ne-a arătat tuturor că totul este posibil atunci când îți dorești cu adevărat.

R: Ce înseamnă, de fapt, Consiliul Elevilor și care este rolul acestuia în liceul nostru?

M: Consiliul Elevilor e, pe scurt, vocea elevilor. Nu e doar de formă, ideea este să ducem mai departe ce ne deranjează sau ce vrem să schimbăm la liceu.

R: Cum pot elevii să își exprime ideile sau problemele prin Consiliu?

M: Cel mai simplu: prin reprezentantul clasei sau direct la noi. Mesaj, vorbă, orice. Important e să nu rămână doar la „ne plângem între noi”.

R: Ce se schimbă odată ce aceștia își expun problemele? Cu ce poate ajuta consiliul?

M: Nu se rezolvă tot instant, dar măcar problema ajunge unde trebuie. De acolo putem discuta, insista, propune soluții. Fără asta, clar nu se schimbă nimic.

R: De ce ai ales să candidezi pentru funcția de președinte? Cât de greu este să fii pus între problemele elevilor și părerile profesorilor?

M: Am candidat pentru că am vrut să fiu ceva, nu neapărat cineva – Doamne ferește, nu mă gândesc la consiliu ca la “Bravo, Ai Stil”. E mai greu decât pare, mai ales când trebuie să împaci și elevii, și profesorii, dar e și interesant. Înveți multe.

R: Ce i-ai putea sfătui pe ceilalți elevi care și-ar dori să facă parte din acest colectiv?

M: Să încerce, sincer. Probabil cel mai bun sfat pe care l-am dat vreodată este să ai curaj. Chiar dacă eu am tremurat din toate “balamalele” când am aplicat prima dată pentru consiliu, merită cu totul.

VVTimes

„TRĂIM CEEA CE ÎNVĂȚĂM ȘI ÎNVĂȚĂM CEEA CE TRĂIM.”

- John Dewey-

Îți mulțumim că ai citit revista noastră!

Ne vedem în următorul număr!

CREATIVITATE **LIBERĂ EXPRIMARE**